

podrà establir-se fins que sigui ben vist per l'estament mèdic. La seva suggestió pràctica i immediata és una realització en qualitat ans que en quantitat. Contra alguns dels abusos de les assegurances, suggereix salvaguardes tècniques tretes de l'experiència d'altres nacions, però no veu cap solució final d'aquest problema de no ésser en una moralitat més alta. Es un ferm creent en la perfectibilitat humana i cita aprovatoriament, amb referència a aquestes qüestions, la dita del Senador Elihu Root: "el pessimisme és una feblesa criminal".

"The Lancet" comenta:

"Totes aquestes coses semblen estar en aquest moment lluny del reialme de la política pràctica. Encara no s'han atès els objectius totals de la llei de govern local, i el servei mèdic domiciliari de la llei de pobres ha canviat molt poc, La cooperació entre hospitals privats i oficials no és pas molt més estreta.

"Els valuosos estudis de Sir Arthur Newsholme seran indispensables als qui desitgin preparar la seva intel·ligència per alguns dels problemes mèdico-polítics de l'esdevenidor."

LA MALATIA I LA CRIS DE TREBALL

La coincidència d'un percentatge inusual de malalties i mortalitat amb una seriosa depressió econòmica i el seu acompanyament de manca de feina que s'observa als Estats Units d'Amèrica és objecte de nombrosos comentaris en els cercles polítics i científics d'aquell país.

Alguns comentaristes han arribat fins al punt d'afirmar que la relativa pobresa nordamericana ha fet un bé obligant els ciutadans a menjar més moderadament.

Aquesta teoria ha estat refutada pel Dr. Donald B. Armstrong, de la "Metropolitan Eife Insurance Company", el qui remarca que millors hàbits en el menjar poden només ésser reactius en la mortalitat produïda per malalties degeneratives, i que llur efecte només podria ésser obser-

vat després d'un cert nombre d'anys, i que en realitat la mortalitat causada per aquest grup de malalties va augmentant i no disminuint.

L'explicació del Dr. Armstrong dels actuals percentatges menors de malaltia i mortalitat, és que Nord-Amèrica ha estat afortunada en no tenir cap epidèmia greu d'influenza en els darrers anys. Les epidèmies d'aquesta mena ocorregudes han estat lleus i amb poques complicacions.

Segons aquesta teoria, la coincidència de la depressió econòmica i de la baixa dels percentatges de malalties i mortalitat és purament fortuïta. Que no hi hagi hagut augment de malalties, com a resultat de la depressió pot ésser potser atribuït a la fortalesa de la màquina de la Sanitat pública, que fou bastida en els anys de prosperitat. Qualsevol afebliment en l'organització amb el pretext d'economia podria resultar desastrós.

L'efecte advers de la pobresa en la supervivència dels malalts tuberculosos queda demostrat de nou comparant el percentatge més baix de morts per 100.000 habitants, que és de 20, al més alt, que és de 98, segons la situació més florida o més precària de l'economia. Aquestes estadístiques, que demostren l'efecte indiscutible de l'economia en les morts per tuberculosi, són de la Lliga Antituberculosa de Cleveland, publicades en un fullet sobre "Tuberculosi i estat econòmic".

El Dr. Armstrong no esmenta, però, una causa de mortalitat, tinguda en compte per altres observadors i que ha estat afectada segurament per la depressió, i és la d'accidents per automòbil. La "Travelers Insurance Company" prediu una minva per aquest any de 5000 morts menys en comparació amb la més alta xifra d'aquests darrers anys, que fou establerta l'any darrer. Tal reducció portaria el total d'accidents mortals causats pels automòbils a uns 28.000 ó 29.000 per l'any 1932, o sigui, una mica més dels produïts en 1928. Serà interessant comparar el declinament de mortalitat amb la minva d'automòbils registrats i de consum de gasolina quan hom tingui a mà les estadístiques.